

A Paprikajancsi Szerenádja

Weöres Sándor

Nosticzius Zoltán

Gyön - ge fu-val - kat a tó - ba zi-lál, fé - nyek gyöngy - so - ra leb - ben.

Só - ha-jom ár - va ma - dár - pi-he száll. El - pi-hen é - des ö - led - ben.

Tárt ke-be-lem - ben resz - ket a kóc, ér - ted szen - ved a Jan - csi bo-hóc,

Tárt ke-be-lem - ben resz - ket a kóc, ér - ted szen - ved a Jan - csi bo - hóc.

A D A
Gyöngye fuvallat a tóba zilál,
A E
Fények gyöngysora lebben.
E A D
Sóhajom árva madár-pihe száll
E A
Elpihen édes öledben.
D A
||: Tárt kebelemben reszket a kóc:
E A (E) (A)
Érted szenved a Jancsi bohóc. :||

Szép szemeidtől vérzik az ég,
Sok sebe csillagos ösvény.
Egy hajfürtöd nékem elég:
Sok sebemet bekötözném.
Hull a fűrészpor, sorvad a kóc:
Meghal érted a Jancsi bohóc.

Tálad a rózsa, tükröd a Hold,
Ajkadon alkonyok égnek,
Víg kedvem sűrű buba hajolt,
Téged kérlel az ének.
Hogyha kigyullad a szívem a kóc,
Nem lesz többet a Jancsi bohóc.